

og det er i Tilbud til disse indirecte Fordele og navnlig med den Betragtning for Die, som jeg har tilladt mig at udtale om Landets politiske Tilstand, at jeg ikke drifter mig til at stemme mod den Foranstaltning, hvorom der er Spørgsmaal i nærværende Sag. Jeg betragter den som virkende for et meget vigtigt Statsøiemed, og idet jeg seer den fra dette Standpunkt, troer jeg, at jeg bør overvinde de Betænkkeligheder, som denne Sag kunde have fra den finantstjelle Side. Hvad dette Sidste angaaer, da nærer jeg det Haab, at man kan gaae ind paa nærværende Sag, uden at være saa uheldig ovenpaa at faae en Indkomstskat, der rigtignok stiller sig for mig paa samme Maade, som for den ærede Landstingsmand, som derom har udtalt sig.

Finantsministeren: Jeg skal ikke tillade mig indblande Spørgsmaalet om Indkomstskatten i nærværende Sag. Det sidste Foredrag synes mig ogsaa at indeholde tilstrækkeligt Beviis for, at denne Sag dog nok med Føie kan sees fra et noget høiere Standpunkt, end den ærede Landstingsmand for Følster (Stampe), der næstsidst havde Ordet, har villet see den fra. Jeg skulde ogsaa hellere have overladt det til Andre at imødegaae flere af den ærede Landstingsmands Bemærkninger, og navnlig den, hvorledes man har at forholde sig i den private Huusholdning, naar Ens Omstændigheder ikke tillade nogen Udvidelse, hvis ikke den ærede Landstingsmand havde fremsat en Vittring, som jeg ikke troer at burde lade gaae uimodsagt hen. Det er nemlig den Vittring, at Danmarks Finantsers Tilstand skulde være slet. Dette Udtryk troer jeg ikke, at den ærede Landstingsmand er berettiget til at bruge. Hvorledes Landets finantstjelle Tilstand er, det er forøvrigt Noget, som jeg ikke behøver at trætte Nogen med at udvilde; thi Afgangen for Enhver til at gjøre sig bekendt med enhver Deel af den danske Stats-huusholdning staaer aaben, og det trænger ikke til nogen videre Motivering af Finantsministeren. Jøvrigt skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg synes, der var en Sammenblanding af Ideer hos den ærede Landstingsmand, idet han meente, at en tidligere Vittring af mig om den Credit,

som Staten havde, hvorom jeg talte under Forhandlingerne af Liendeafsløsnings-sagen, saavidt jeg hukker, skulde være det Samme, som om jeg havde sagt, at Landets finantstjelle Tilstand var blomstrende; men der er stor Forskjel derimellem. Det er ganske vist, at under den meest trykkende Periode for Danmark har Statens Credit været god, men deraf følger ingenlunde, at Landets finantstjelle Tilstand er udmærket. Men fordi Landets finantstjelle Tilstand ikke er udmærket, fordi Staten til en vis given Tid endogsaa kan være i Forlegenhed, deraf følger ingenlunde, at den finantstjelle Tilstand er slet. Naar iøvrigt den ærede Landstingsmand har meent, at, naar man søgte sig indskrænket i den private Huusholdning, — og det skulde ogsaa gjælde med Hensyn til den offentlige — det da ikke skulde være det rette Tidspunkt at udvide sig, saa skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg netop troer, at den private Huusholdning afgiver meget hyppigt Beviser for, hvorledes det kan være til Nædning for en Familie, naar Manden har lidt stort Tab i sin Formue, og er bleven sat tilbage i sin Bedrift, at han da i rette Tid benytter sin Credit, naar han har nogen, til at udvide sin Bedrift (Ja! Ja!).

Orholm: Det er ikke uden en vis Undseelse, at jeg forlanger Ordet for at forlange den allerede lange Discussion angaaende denne Sag, da jeg som halv Kjøbenhavnner og halv Korsbrianer, som den, over hvis Grund maa skee Jernbanen kommer til, at gaae, og som Medlem af den lovgivende Forsamling, kommer til at staae i et saa delicat Forhold til denne Sag, at jeg ikke tør fremskille mig som uvilligt Bidne. Det føler jeg, og det er derfor egentlig blot for at tillade mig nogle Bemærkninger om den projecterede Jernbanes Vigtighed i militair Henseende, at jeg reiser mig. I Forbigaaende kan jeg dog ikke nægte min ene Halvdeel at ytre et Ord om, hvorlidet dens Egentjærlighed har sølt sig tiltalt af de forskjellige Vittringer, der saavel findes i Betænkningen, som her ere fremsatte af flere ærede Medlemmer, angaaende Landets Midtpunkt og om Korsør og Korsørs Havn, uden Hensyn til selve Byen og dens Vigtighed osv.,